Απάντηση εις την ένσταση: «Καλά, τί αγιαστικήν χάριν ημπορεί να έχη ένας αμαρτωλός Κληρικός, ώστε να πάω εις την Εκκλησίαν ίνα εξομολογηθώ εις αυτόν ή κοινωνήσω απ' αυτόν;» (Δημήτριος Παναγόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Ιουνίου, 2010

Επιδιώκεται πάση θυσία, (παρά πολλοίς δυστυχώς), να επικρατήση η γνώμη ότι, εάν... εις Κληρικός είναι αμαρτωλός, δεν μεταδίδει αγιαστικήν χάριν. Εις δε την προτροπήν να βρουν ένα καλόν ιερέα και όχι αμαρτωλόν, μας δίδουν την απάντησιν μα πού ξεύρομεν ημείς τι κάνει στα κρυφά ο Παπάς;

Εις το «κυνηγητό» λοιπόν αυτό έχομεν να απαντήσωμεν τα εξής: Ότι η αξία ενός Μυστηρίου δεν εξαρτάται από την καθαρότητα του Κληρικού του επιτελούντος το Μυστήριον, αλλ' από την χάριν του Αγίου Πνεύματος, το Οποίον χρησιμοποιεί ως όργανα τους Κληρικούς δια τον αγιασμόν των πιστών και την καθαρότητα του λαμβάνοντος. Δι' αυτό δεν τίθεται ζήτημα, κατά πόσον είναι καθαρός ο Ιερεύς, αλλά κατά πόσον είναι πιστός αυτός που θα προσέλθη εις τον ιερέα δια να λάβη τον αγιασμόν, είτε δια του Βαπτίσματος την αναγέννησιν, είτε δια του Ευχελαίου την ίασιν, είτε δια της Εξομολογήσεως την άφεσιν, είτε δια της Θείας Κοινωνίας την σωτηρίαν.

Αυτό που καλείται ο πιστός να εξετάση (εάν πρόκειται περί μη γνωστού ιερέως), είναι εάν ούτος έχει κανονικήν χειροτονίαν και όχι εάν είναι αμαρτωλός. Διότι τα Μυστήρια δεν τα επιτελεί ο ιερεύς, αλλά το Αγιον Πνεύμα δια του ιερέως. Δι' αυτό και ο Θείος Χρυσόστομος περί αυτού λέγει· «*Ου πάντας χειροτονεί (ο Θεός) αλλά δια πάντων ενεργεί*». Δεν είναι ο έχων, δήθεν, και μεταδίδων εξ ιδίων την θείαν Χάριν, αλλά το Πνεύμα το Αγιον δια του ιερέως.

«*Μη είπης (λέγει ο Αγιος Αναστάσιος ο Σιναΐτης) αμαρτωλός εστιν ο προσφέρων, (ο ιερεύς) καταδικασμένος εστίν, ανάξιός εστιν και ουκ επιφοιτά η χάρις του Παναγίου Πνεύματος. Μηδέν τοιούτο εννοήσης. Επίγνωθι σαυτόν, ότι σου πας υψηλότερος, και παραχώρησον τω δικαίω κριτή την κρίσιν, έστω δε ο ιερεύς εις τα περί Θεού μη σφαλλόμενος δόγματα, των δε λοιπών ουκ ει συ δικαστής, ει άρα ουκ εξέστης εαυτού, αλλ' επιγνώσκεις το οικείον μέτρον τε και αξίωμα*». Δι' αυτό μη λέγωμεν πλέον, ότι δεν είναι εν τάξει ο ιερεύς. Καθ' ότι, εάν ημείς είμεθα ταπεινοί και αγαθοί δεν μας δυσκολεύει τον αγιασμόν η αμαρτωλότης του ιερέως, ως και, όταν ημείς

πονηροί δεν μας σώζει η αγιότης του ιερέως. Διότι δεν νομίζομεν να υπήρξε αγιώτερος Αρχιερεύς από τον Κύριον. Και εν τούτοις, όταν ο Ιούδας (πονηρός ων) έλαβεν άρτον εκ των Παναγίων Αυτού χειρών, Σατανάς εισήλθεν εις αυτόν: «*Και εμβάψας το ψωμίον τότε εισήλθεν εις εκείνον ο Σατανάς*» (*Ιωάν. ιγ' 27*). Ώστε, ως προείπομεν ανωτέρω, η αγιαστική, η σωτήριος χάρις, δεν εξαρτάται εκ της καθαρότητος του προσφέροντος Κληρικού, αλλ' εκ της καλής προαιρέσεως του λαμβάνοντος πιστού. «*Δι' αυτό παρακαλώ (προσθέτει ο Αγιος Αναστάσιος) μη κρίνε τινα, εξαιρέτως δε ιερέα Θεού. Αλλά μετά πίστεως πρόσελθε και μετανοίας εμπράκτου, και συνειδότος καθαρού τοις θείοις Μυστηρίοις και του αγιασμού επίτευξη πάντων· Επεί, καν Αγγελος Θεού εστιν ο προσφέρων την Αναίμακτον Θυσίαν, συ δε αναξίως προσέρχη ουδαμώς σε ο Αγγελος αμαρτημάτων καθαρίση. Και ότι το λεγόμενον αληθές, αυτός ο Ιούδας μαρτυρεί· Ούτος γαρ εξ αυτών των αχράντων χειρών του Δεσπότου τον Θείον άρτον δεξάμενος, επειδή αναξίως τούτον εδέξατο, ευθέως εισήλθεν εις αυτόν ο Σατανάς*». Ώστε δεν υπάρχει ουδεμία δικαιολογία.

Αλλ' ίσως είπει τις· Διατί τόσος θόρυβος περί Κλήρου, και Ιερωσύνης; Διατί τόσον βάλλονται, τόσον υβρίζονται; Η απάντησις δια τους έχοντας απλότητα καρδίας είναι απλούστατη· Διότι δι' αυτών ο Χριστός διώκει τον Σατανάν. Και ο Σατανάς, ωρυόμενος δι' όλων του των δυνάμεων και δι' όλων του των οργάνων, βάλλει εναντίον των. Καθ' ότι **ο Κλήρος είναι η Γέφυρα, δι' ης ο άνθρωπος ανέρχεται εκ της γης εις Ουρανόν**. Και ο Διάβολος γνωρίζων τούτο, βάλλει δι' όλων του των πυρών, φροντίζων να κρημνίση αυτήν. Δι' αυτό ο Κλήρος βάλλεται και εκ των έξω και εκ των έσω της Εκκλησίας. Σπανίως δε ευρίσκεται άνθρωπος υπερασπιζόμενος τον Κλήρον.

(Απόσπασμα εκ του βιβλίου «Άλλο καλός άνθρωπος και άλλο Χριστιανός», Δ. Παναγόπουλος (1916-1982), Εκδόσεις Νεκτ. Παναγόπουλος)